

شایرک

شماره چهارم | سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی
فیلم‌های کودکان و نوجوانان

معرفی برگزیدگان بخش مسابقه فیلم‌های داستانی کوتاه و پویانمایی

بازگشت به نقطه

پرواز پروانه‌ها

صفحه ۳

جزئیاتی درباره شیوه داوری

بخش بین الملل

محمدرضا تشکری، مدیر امور بین الملل سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، درباره فرایند انتخاب داوران نوجوان این جشنواره گفت: «فرایند انتخاب از طریق فراخوان عمومی و با معیارهای مشخصی همچون سن بین ۱۲ تا ۱۶ سال، تسلط کامل به زبان انگلیسی و علاقه‌مندی جدی به سینما انجام شد. نوجوانان منتخب موظف به داوری ۱۲ فیلم بلند در بخش مسابقه هستند و جایزه پروانه زرین بهترین فیلم را به برگزیده نهایی اهدا می‌کنند.»

او هم چنین توضیح داد: «داوران نوجوان هم‌زمان با داوران بین الملل آثار را مشاهده می‌کنند و به همین دلیل تسلط کامل به زبان انگلیسی یک شرط اصلی برای انتخاب بوده است. این فرایند مشابه تجربه جشنواره‌های بین المللی، از جمله جیفونی ایتالیا طراحی شد. به این ترتیب، داوران نوجوان پس از طی مراحل ارزیابی و آزمون، از میان تعداد زیادی متقاضی برگزیده شدند.»

هیئت داوران نوجوان شامل ۱۰ نفر از کشورهای انگلیس، لبنان، بلغارستان، چین، پاکستان، اوکراین، ترکیه، هند و بنگلادش هستند.

شماره چهارم

سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۲ **تایرک**

سرمقاله

بازگشت به شوق کودکان

بهاره رهنما

صفر و صد دارد، سیاه و سفید دارد، یکی از آن‌ها همین وطن است. در اثنای جنگ ۱۲ روزه، در کنار خیلی از عزیزانم حتی به این باور رسیدم که خط بین ما، دوست داشتن یا نداشتن ایران است. خط بین ما و وطن پرستی یا وطن نپرستی است. خط بین ما هم‌وغم داشتن ملی یا هم‌وغم نداشتن ملی است.

پس دوست داشتن سینمای کودک، پرداختن به سینمای کودک و اهمیت دادن به سینمای کودک به هر نوعی، چه در مقام یک سیاستمدار و دولتمرد باشی، چه در مقام یک کارگردان، سرمایه‌گذار، تهیه‌کننده یا در مقام بازیگری که در طول سال بین کارهای مختلف مخیر است، بین انتخاب سینمای اجتماعی، سینمای کمدی امروز یا سینمای کودک، به همان مرزبندی برمی‌گردد. اگر ما این‌ور خط دوست داشتن کشورمان ایستاده‌ایم، فردای ایران در دست کودکانی است که عجیب تنها هستند، عجیب بدون رویا باری می‌آیند و عجیب بدون پناه بردن به فضای ماشینی، شلوغ و پرهرج‌ومرج مجازی موضوعی برای رشد، بزرگ‌شدن و ساختن خاطرات کودکی ندارند.

سینمای کودک برای من مقدس است؛ شاید چون من هم این‌ور مرز دوست داشتن کشورم ایستاده‌ام. شاید چون با وجود مهاجرت بیشتر افراد خانواده‌ام و فرصت تحصیل در خارج از ایران، از همان سالی که دیپلم گرفتم، همیشه پاهایم با نورامحکمی از قلم به زمین ایران چسبیده شده بود. هر چقدر هم دور می‌شدم، فقط درد کشش این نوار بیشتر می‌شد و همیشه می‌دانستم این‌جا سرزمینی است که در آن به دنیا آمدم و سرزمینی است که در آن می‌میرم.

واقعیت این است که برای نسل من و حتی دهه شخصی‌ها، شنیدن سرود «ای ایران» اشک به چشمانمان می‌آورد، و این‌که اکنون در بین این بچه‌ها کمتر چنین حب و علاقه‌ای مشاهده می‌کنم، دردناک است. دوست داشتن وطن یعنی ریشه‌داشتن، دوست داشتن وطن یعنی دوست داشتن مادر، خاک، یعنی تعلق داشتن به جایی، یعنی چیزی تو را به روی زمین نگه می‌دارد، چیزی تو را در سخت‌ترین لحظه‌های ناامیدی بازمی‌گرداند به خودت، مادرت، شهرت، کشورت و خاکت.

و سینمای کودک می‌تواند مجال بسیار مهمی باشد برای این‌که ما به بچه‌ها یادآوری کنیم ایرانی بودن موضوع باارزشی است و خاک چگونه مانند مادر می‌تواند ما را در آغوش بگیرد، گرممان کند و امید بدهد که ما می‌توانیم کارهای بزرگ انجام دهیم و رویاهایمان را به واقعیت بدل کنیم.

از تمام دست‌اندرکاران سینمای کودک، خصوصاً در سال‌های اخیر که سینمای کمدی به حق یا ناقص جای خیلی از سرگرمی‌های مردمان کشور ما را گرفته، سپاس‌گزارم. از تمام کسانی که می‌توانند فیلم پرفروش بسازند، اما هنرشان را در اختیار ساخت رویا برای کودکان ایران قرار می‌دهند، سپاس‌گزارم. از تمام کسانی که با بازی کردن در فیلم‌های کودک، شورو شوق کودکان را – آن‌چنان‌که من در میان آن دختر بچه‌ها در سینمای ساحل شهر اصفهان در پاییز ۱۴۰۴ شنیدم و قلبم پر از ستاره شد – به وجود آوردند، سپاس‌گزارم و امیدوارم در سال‌های آتی، در روند فیلم‌سازی خودم که روند بسیار تازه‌تری از سالیان سال بازیگری من است، بتوانم در سینمای کودک، در نوشتن و در عرصه کارهایی که این رویا را پررنگ‌تر می‌کند و کودکان پرباورتر، قوی‌تر، پرامیدتر و خلاق‌تری را برای آینده کشورم می‌سازد، سهم کوچکی را برعهده داشته باشم.

با افتخار در جشنواره کودک اصفهان خاطره بسیار مهمی از زندگی‌ام را شکل دادم. ممنونم از کارگردان فیلم، همه عوامل اجرایی و نازنینانی که در این جشنواره در کنار ما بودند.

برای چندمین سال در جشنواره کودک و نوجوان اصفهان با فیلم کمال مقدم، «سفر به لیمونیا» حضور داشتم. گرچه حتی اگر فیلمی هم نداشتیم و دعوت هم نمی‌شدیم، دوست داشتم در این جشنواره حضور داشتم. شرکت در چنین جشنواره‌ای برای من یادآور روزهایی است که مثل همان دختر بچه‌های سرمه‌ای‌پوش و طوسی‌پوش مقنعه‌ای به دنبال شوقی بودم که انرژی کودکانه و خنده‌هایم را بیشتر بکنم. پس به عنوان بازیگر، نویسنده، یا کارگردان در کنار این بچه‌ها حضور نداشتم؛ چه وقتی فیلم داشتم و چه وقتی که جشنواره بود و در اصفهان بودم و به سینما رفتم تا در شوق و شور کودکانه آن‌ها سهیم باشم.

واقعیت این است که بچه‌های ما با وجود فرهنگ بسیار غنی و عمیق ایرانی، موضوعات چندانی برای مرور در کنار شوق و شور کودکانه خود ندارند. شاید برای ما دهه پنجاهی‌ها نشریاتی مثل مجله ارزنگ یا کیهان بچه‌ها، اتفاقی بود که بخشی از انرژی ما را به خود مشغول می‌کرد و هنوز هم حس نوستالژیک آن در وجود تک‌تک ما حتی با دیدن یک کاغذ کاهی رنگی زنده می‌شود. اما بچه‌های اکنون ایران، خصوصاً بچه‌های نسل اینترنت و فضای مجازی، دیگر مادر بزرگ‌هایی ندارند که برایشان قصه‌های قدیمی بگویند. بیشتر مادر بزرگ‌ها، گفتن چنین قصه‌هایی از حوصله‌شان خارج است و شنیدن قصه‌های مادر بزرگ‌ها پای کرسی، در شب‌های طولانی زمستان در مجال زندگی امروزی کمتر می‌گنجد. بچه‌ها بیشتر و بیشتر تنها می‌شوند، بدون داشتن هیچ دست‌مایه‌ای برای رویا پردازی و خیال پردازی، بدون اسب شاخ‌داری که سوار آن شوند و در آسمان‌ها به دنبال سیاره مورد نظرشان برای گرفتن نور و ستاره بازی بگردند.

پس سینمای کودک و نوجوان، خصوصاً در این سال‌ها، تنها مجال ما برای فرصت دادن به کودکان سرزمینمان است؛ فرصتی برای این‌که خیال پردازی کنند، قهرمان داشته باشند، باور کنند که کارهای غیرممکن ممکن می‌شود و به رویاهایشان فکر کنند. آیا ایران چیزی جز فردای این کودکان است؟ سال‌هاست که به گمانم یک مرزبندی‌هایی

چهار پردیس سینمایی پناه دوستداران سینمای کودک و نوجوان

دوستداران سینمای کودک و نوجوان در روزهای برگزاری سی و هفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان فرصت آن را می‌یابند که در چهار پردیس سینمایی در اصفهان به تماشای فیلم‌های جشنواره بنشینند.

پردیس‌های سینمایی ساحل، چهارباغ، شهر رویاها و سیتی سنتر سالن‌ها و مجموعه‌های سینمایی‌اند که برای نمایش آثار این دوره از جشنواره انتخاب شده‌اند.

با نگاهی به محل قرارگیری این پردیس‌ها در شهر اصفهان، می‌توان این‌طور جمع‌بندی کرد که تلاش شده تا امکان دسترسی به سالن‌ها برای ساکنان در بخش‌های مختلف شهر فراهم شود.

گذر فرهنگی چهارباغ میزبان دو پردیس مربوط به جشنواره است و هم‌چنین در سوی دیگر شهر، شهر رویاها فیلم‌های این دوره از جشنواره را برای مخاطبان و علاقه‌مندان به نمایش می‌گذارد.

سیتی سنتر، مجهزترین سالن نمایش در اصفهان، دیگر سینمایی است که نیمه مهرماه میزبان مخاطبان جشنواره است.

مخاطبان جشنواره می‌توانند در این سالن‌ها براساس برنامه‌ای که از سوی برگزارکنندگان جشنواره اعلام شده است، به تماشای فیلم‌هایی که در بخش‌های مختلف جشنواره، پذیرفته شده است، بنشینند. تماشاگران فیلم‌های جشنواره

از امکانی که در جدول نمایش تعیین شده نیز می‌توانند بهره‌مند شوند و برای گزینش فیلم‌هایی که شاید آشنایی از قبل با آن ندارند، با مراجعه به جدول دریافت کنند که هر فیلم مناسب کدام گروه سنی است، برای کودکان است یا نوجوانان؟

تماشاگرانی که علاقه‌مند هستند فیلم‌های کوتاه و پویانمایی جشنواره را تماشا کنند، می‌توانند در پردیس سینمایی ساحل و چهارباغ در ستانس‌های بعد از ظهر، تجربیات تازه را در فیلم‌ها به تماشا بنشینند.

رائد فریدزاده

جشنواره فرصت درنگ درباره آینده سازان

کشورمان را فراهم می کند

رئیس سازمان سینمایی در مراسم اختتامیه بخش فیلم های کوتاه و انیمیشن جشنواره حاضر شد و به مهمانانی که از کشورهای مختلف برای شرکت در این جشنواره به ایران آمده اند، خوشامد گفت.

رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی، که به عنوان سخنران در بخشی از مراسم روی سن حاضر شده بود، گفت: «گرامی می داریم یاد آقای مهدی مسعودشاهی را که حقیقتاً به نسلی تعلق داشت که به کاری که انجام می داد، ایمان راسخ داشت. هم چنین از فارابی، شهرداری اصفهان و... برای برگزاری این جشنواره تشکر می کنم.» او در ادامه سخنان خود گفت: «جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان جشنواره ای برای کودکان و نوجوانان است، اما برای بزرگسالان فرصتی برای تذکر و تأمل فراهم می کند؛ تأمل درباره قشری که آسیب پذیرند. شاید ما چندان دقت نکردیم و آموزش درستی ندیدیم که چگونه با کودکان و نوجوانان خودمان رفتار کنیم. به نظرم جشنواره این فرصت را فراهم می کند که درباره آینده سازان کشورمان کمی بیشتر درنگ کنیم و آن ها را مورد توجه قرار دهیم.»

شماره چهارم

سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

تایرک

۳

مارتیک نونی، به نمایندگی از هیئت داوران، متن بیانیه این هیئت را قرائت کرد.

در این متن آمده بود: «ما داوران بخش بین الملل این دوره، با باور عمیق به این که سینما پنجره ای رو به رویاهای کودکان است، رویاهایی که در قاب تصویر جان می گیرند و به پرواز درمی آید، بر آن شدیم تا با احترام به تلاش همه فیلم سازانی که در این مسیر گام برمی دارند، انتخاب های خودمان را اعلام کنیم. در جهانی که بیش از هر زمان دیگر نیازمند صلح و عشق و آرامش است، سینمای کودک می تواند پلی باشد میان فرهنگ ها، دل ها و نسل ها.»

دیپلم افتخار این دوره از جشنواره در این بخش به «حوریه»، به کارگردانی محمود شریفی اصل از ایران برای روایت ساده و تأثیرگذار از دنیای کودکانه ای که با امید و درد در هم تنیده است، تعلق گرفت.

هم چنین پروانه زرین بهترین فیلم کوتاه به فیلم «علف هرز»، به کارگردانی پلاکاراک از کشور چک اهدا شد.

سپس سیلوش چراغی پور، بازیگر سینما و تلویزیون، پرفورمنسی درباره روند زندگی خود، از دست دادن برخی عزیزانش در جنگ و آشنایی با جادوی سینما اجرا کرد.

در ادامه، داوران بخش ملی فیلم کوتاه روی صحنه آمدند. این هیئت شامل مریم اسمعیلی، حسین مهکام، وحید ملتجی، امیرشهاب رضویان و امیرمحمد دهستانی هستند.

رضویان در سخنانی بیان کرد: «یادی از فیلم ساز بزرگ و افتخار سینمای ایران که آغازگر فیلم کوتاه درباره کودک بود، می کنم؛ عباس کیارستمی، هم چنین چقدر جای خالی امیرنادر حس می شود. فیلم «ساز دهنی» او خیلی برای ما خاطره انگیز بود.»

در ادامه، دیپلم افتخار هیئت داوران برای کارگردانی «باکس ترش و ملس» به حانیه زنگارکی فراهانی تعلق گرفت.

وحید ملتجی، داور این بخش، گفت: «با توجه به سخنان آقای رضازاده امیدوارم ما شرایطی فراهم کنیم که این فیلم ها به نمایش دربیایند و فیلم ها سال آینده در چهارباغ ارکان شود.»

پروانه زرین فیلم کوتاه به فیلم «آته باری» ساخته حسین پورخلیلی اهدا شد.

دیپلم افتخار پویانمایی به اکبر تراب پور برای «دیوار پشت و رو ندارد» اختصاص پیدا کرد.

پروانه زرین بخش پویانمایی به «کرگوش» به کارگردانی رضا سربخش و تهیه کنندگی علی جمالی مطلق اهدا شد.

پایان بخش این مراسم اجرای قطعاتی توسط گروه «دیپلمون» بود.

غزل شاکری، هادی ناییجی، محمود کریمی، شهره سلطانی، حسین قناعت، سهیل موفق، سیدعلی احمدی، حسین مهکام، آرش معیریان، سعید عباسی، سیلوش چراغی پور، امیرشهاب رضویان، فریدون نجفی، ملیکا زارعی، محمدرضا فرجی، علیرضا اسماعیلی، مجتبی بهزادیان، حبیب ایل بیگی، حمیدرضا جعفریان، هادی اسماعیلی، امیررضا مافی، محمدرضا کریمی صارمی، پوران درخشنده، کمال حیدری و... در این مراسم حضور داشتند.

معرفی برگزیدگان بخش مسابقه فیلم های داستانی کوتاه و پویانمایی

بازگشت به نقطه پرواز پروانه ها

مراسم اختتامیه بخش فیلم های مسابقه داستانی کوتاه و پویانمایی سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان دوشنبه، ۱۴ مهرماه برگزار شد.

در این مراسم که با حضور رائد فریدزاده (رئیس سازمان سینمایی)، حامد جعفری (دبیر جشنواره) و جمعی از مهمانان سینمایی و مدیران برگزار شد، برگزیدگان جوایز خود را دریافت کردند.

حامد جعفری ضمن خوشامدگویی به حضار در این مراسم گفت: «امشب جشن گرفته ایم؛ جشنی برای سینمایی که از دل رویا می جوشد، از دل تصویر معنای سازد و از دل سکوت سخن می گوید. سینما، در کوتاه ترین نماها، بلندترین صداها را می سازد. فیلم کوتاه، عصاره اندیشه است؛ جایی که هر ثانیه، وزنی دارد به سنگینی یک عمر تأمل. این جا، در این جشنواره، ما به سرچشمه بازگشته ایم؛ به جایی که تخیل، بی پروا پرواز می کند و حقیقت، در ساده ترین نگاه ها از جمله در نگاه پاک و کنجکاو کودکان و نوجوانان شکل می گیرد. فیلم کوتاه یعنی ایمان به لحظه، یعنی جرئت گفتن، یعنی خلق جهانی تازه در چند نفس تصویر؛ جهانی که گاهی از چشم های بی آرایش یک کودک بر ایمان روایت می شود. گاهی تنها یک نمک کافی است تا قلبی بلرزد، یا اندیشه ای در ذهن بیننده بیدار شود؛ و چه مخاطبی صادق تر و تأثیر پذیرتر از دل و ذهن کودک و نوجوان؟»

دبیر جشنواره اضافه کرد: «این جشنواره، مدرسه ای است از تجربه، کلاسی است برای رویا و صحنه ای برای تولد خلاقیت؛ تولدی که آینده سینمای ایران و پرورش مخاطبان فرهیخته فردا را در گرو دارد. در این جا، فیلم ساز جوان، با پویانمایی ساده اش، جهانی نو می سازد، و دیگری، با چند دقیقه تصویر، درسی از زندگی می دهد، و آن یکی، با نگاهی متعهد، دنیای پیچیده کودکان و نوجوانان امروز را به تصویر می کشد. چنین است قدرت هنر که در کوتاه ترین لحظه ها، بلندترین معناها را می آفریند؛ و چه رسا باشد این معنا وقتی پای آینده سازان این سرزمین در میان است.»

او اضافه کرد: «دوستان عزیز، این رویداد، حاصل هم دلی و عشق است. از داوران فرهیخته، از همراهان پرتلاش و از همه آنان که در پشت صحنه، چراغ این جشن را، به ویژه برای حمایت از سینمای کودک و نوجوان، روشن نگه داشته اند، سپاس گزارم. امشب در میان ما، مهمانانی از چندین کشور

جهان حضور دارند؛ فیلم سازان، انیماتورها و صاحبان آثاری که با قلبی باز و نگاهی پرشور، از سرزمین های دور به ایران آمده اند. حضور شما این جشن را جهانی تر و این دوستی را عمیق تر کرده است. به خاطر اعتماد، حضور و همراهی تان، از صمیم قلب از شما نیز سپاس گزاریم.»

دبیر جشنواره عنوان کرد: «امشب را به نام خلاقیت و به پاس قدردانی از همه تلاش هایی که برای ساختن دنیایی بهتر برای کودکان و نوجوانان ایران زمین می شود، گرامی می داریم. و به فردایی می اندیشیم که از دل همین فیلم های کوتاه، سینمای ایران، با تکیه بر مخاطب شناسی و پرداختن به دغدغه های کودکان و نوجوانان، دوباره قد برمی افرازد و جهانی را به تحسین وامی دارد.»

سپس کمال حیدری، معاون فرهنگی و رئیس سازمان اجتماعی و ورزشی شهرداری اصفهان، روی صحنه آمد و گفت: «وظیفه خودم می دانم از عزیزانی که به رونق برنامه افزودند و تلاش کردند برنامه ارزشمندی فراهم کنند، تشکر کنم. دغدغه ما در مدیریت شهری بر این بود که امروز به همراه رائد فریدزاده در جای جای شهر، به ویژه در کنار کودکان و نوجوانان بیمار، معلول، نابینا، ناشنوا و... باشیم. ما سعی کردیم بهانه این رویداد را به این سمت ببریم که بچه هایی که کمتر دیده می شوند، در کنار جشنواره باشند. ضمن این که عرصه شهری به این برنامه پیوست و روزانه سه هزار نفر از مناطق کم برخوردار مهمان ما بودند تا بچه ها، کودکی و نوجوانی را بهتر درک کنند. امیدوارم محصولات شما، از انیمیشن گرفته تا فیلم های تان، بتواند رویاهای قشنگ تری را برای کودکان و نوجوانان به ارمغان بیاورد.»

در بخش دیگری از این برنامه، نکوداشت زنده یاد مهدی مسعودشاهی، از مدیران با سابقه سینمایی، برگزار شد. در این بخش، رائد فریدزاده، حامد جعفری، حبیب ایل بیگی و علی صالحی، رئیس کمیسیون فرهنگی شورای شهر اصفهان، و خانواده زنده یاد مسعودشاهی روی صحنه آمدند. سپس با اهدای لوح و هدیه ای از آن ها قدردانی شد و یاد و خاطره این هنرمند را گرامی داشتند. پس از پخش ویدیویی کوتاه از روند برگزاری جشنواره، تیزری از فیلم های راه یافته به بخش بین الملل و داوران این بخش پخش شد. سپس هیئت داوران بین الملل متشکل از پنج نفر شامل آندره مارتیک نونی از ایتالیا، سرگئی استروسوسکی از روسیه، جینان مهدی محمد از عمان، پوران درخشنده و غزل شاکری از ایران روی صحنه رفتند.

گلاره محمدی

بهترین فیلم کودک: گلنار / کلاه قرمزی / شهرموش ها
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک / دونه / خانه ی دوست کجاست؟
کارگردان منتخب سینمای کودک: مرضیه برومند، ایرج طهماسب و حمید جبلی
شخصیت محبوب در آثار کودک و نوجوان: کلاه قرمزی و پسر خاله

شیما غفاری

بهترین فیلم کودک: گلنار
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب در آثار کودک و نوجوان: کلاه قرمزی

شماره چهارم
سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

۴

گفت و گو با حسین قناعت، کارگردان «دختر برقی ۲»

یک ابرقهرمان دختر در سینمای کودک ایران

در سال هایی که سینمای ایران بین دو ژانر اجتماعی و کمدی در رفت و آمد است، سینمای کودک گاهی در حاشیه می ماند. اما هم چنان فیلم سازی هستند که دغدغه کودک و نوجوان را از یاد نبرده اند. حسین قناعت، کارگردان شناخته شده آثار کودک و نوجوان، یکی از آن چهره هایی است که با سابقه ای پر بار و نگاهی دغدغه مند، هم چنان به دنبال خلق قهرمانانی است که نه تنها کودکان را سرگرم کنند، بلکه به آن ها امید دهند، آموزش دهند و دنیای خیالشان را زنده نگه دارند.

او در فیلم «دختر برقی» برای نخستین بار در سینمای کودک ایران یک «دختر بات» را خلق می کند؛ شخصیتی که با ترکیب فناوری، اخلاق و هیجان، قهرمانی تازه برای نسل امروز می سازد. در گفت و گو با او، از چالش های ساخت چنین اثری، اهمیت سینمای کودک و چشم اندازهایش برای آینده می پرسیم.

از ایده شکل گیری قصه و چگونگی ساخت فیلم «دختر برقی» برایمان بگویید.

من یک ایده داشتم که یک ربات خلق کرده ایم و این ربات خصوصیات اخلاقی دارد. از آن جایی که در همه کارهای من بچه ها قهرمان هستند، به این نتیجه رسیدم که این ربات هم می تواند قهرمان باشد و من هم از طریق این ربات مسائل آموزشی و اخلاقی را که دوست دارم، به بچه ها منتقل کنم. آن هم با قصه ای که همراهش است، هم سرگرم می کند، هم آموزش می دهد و هم ریتم تند و جذابی دارد. این ربات درواقع یک قهرمان است؛ چیزی شبیه ابرقهرمان دختر که در «دختر برقی» خلق شده. در سینمای کودک برای اولین بار یک ربات به عنوان شخصیت اصلی خلق شده؛ یک دختر ربات.

چه تفاوتی بین «دختر برقی ۲» و نسخه اول آن وجود دارد؟
به نظرم «دختر برقی ۲» از نسخه اول بهتر و پخته تر است؛ همان طور که فصل دوم «پیشونی» از فصل اول بهتر بود. انگار یک روندی را شروع کردیم و حالا با نگاه بهتر و تجربه بیشتر به سراغ رفتیم. «دختر برقی ۲» دو قصه دارد که بحث خانواده در آن مهم است. هرچند من نمی خواهم چیزهای مهم داستان را لو بدهم، اما خانواده برای من همیشه خیلی مهم است و احترام به خانواده را در کنار سرگرمی و مسائل آموزشی در فیلم گنجانده ایم.

با توجه به صحبت هایتان به نظر می رسد به دنبال انتقال پیامی به مخاطبان فیلمتان هستید. درباره فضای کلی فیلم و پیامی که می خواهید به کودکان منتقل کنید، برایمان بگویید.

«دختر برقی ۲» یک فیلم شاد و با ریتم تند است که خیلی مورد علاقه بچه ها قرار می گیرد. نکته مهمی که این روزها خیلی نیاز داریم، حضور امید در فیلم است. در همه کارهای

من این امید وجود دارد و واقعاً به آن نیاز داریم. به خصوص نسل کودک و نوجوان ما.

در شرایطی که سینمای اجتماعی و فیلم های کمدی طرفداران زیادی دارند، به نظر شما سینمای کودک چقدر فرصت بروز و تثبیت جایگاه خود را دارد؟

سینمای کودک یک جایگاه مستقل و خاص دارد که اصلاً ربطی ندارد به این که الان دوره فیلم های اجتماعی است یا فیلم های کمدی، یا فیلم های جنگی. من این را از تجربه زندگی می گویم، یعنی سینمای کودک مسیر خودش را دارد، بچه ها و خانواده ها مسیر خودشان را برای انتخاب سینما دارند. مهم این است که ما تلاش کنیم برای بچه ها کار خوب خلق کنیم؛ کاری که به پادشان بماند و تأثیرگذار باشد. سینمای کودک اگر حمایت شود، در هر دوره ای می تواند مخاطب خودش را داشته و اکران خوبی داشته باشد. این ربطی ندارد به این که الان دوره فیلم های کمدی است یا اجتماعی.

یعنی به نظرتان سینمای کودک کاملاً مستقل از روند کلی سینماست؟

دقیقاً همین طور است. سینمای کودک مسیر خودش را می رود و نیازی ندارد به این که بخواهد با سینمای اجتماعی یا کمدی رقابت کند، یا با آن ها همراه باشد. فقط کافی است که حمایت شود و فضای اکران مناسبی داشته باشد. بچه ها و خانواده ها همیشه خواهان آثار خوب کودکانه هستند. هر کاری که

برای کودک و نوجوان ساخته شود، اگر خوب باشد، باعث می شود بچه ها یاد بگیرند که سینما جزئی از زندگی شان باشد. خانواده ها هم با آن ها همراه شوند و ببینند سالن سینما، با هم بنشینند، سرگرم شوند، چیز یاد بگیرند و شاد باشند. این موضوع باعث می شود سینما به بخشی از زندگی روزمره آن ها تبدیل شود و این برای من خیلی خوشحال کننده است.

با توجه به پیشرفت های فناوری و آشنایی کودکان امروز با هوش مصنوعی و تکنولوژی های نوین مثل پرده سبز و جلوه های ویژه تصویری، به نظرتان مدل فیلم سازی گذشته هم چنان برای نسل امروز جواب می دهد؟ این تغییر نگاه چقدر باید در نگاه فیلم سازان ما ایجاد شود؟

ممکن است مدل فیلم سازی قدیمی برای بچه های امروزی که با هوش مصنوعی، پرده سبز و هزاران تصویر متنوع آشنا هستند، دیگر جواب ندهد. واقعیت این است که برای نسل امروز کارکردن سخت تر شده است. من هم موافقم که این تغییر نگاه باید در فیلم سازان ما نیز ایجاد شود.

پیش بینی تان درباره اکران و استقبال از فیلم «دختر برقی ۲» در جشنواره کودک امسال چیست؟

من خیلی امیدوارم. فکرمی کنم بچه ها از این فیلم هم خیلی استقبال کنند. به نظرم فیلم نسبت به اثر قبلی حتی بهتر شده است. در آن المان هایی هست که احساس می کنم از «دختر برقی ۱» بهتر است. قطعاً انتظار دارم که فیلم دیده شود و مخاطبانش را داشته باشد.

نظرسنجی

هومن منتظری

بهترین فیلم کودک: خانه دوست کجاست؟ (عباس کیارستمی)

بهترین فیلم نوجوان: دونده (امیر نادری)

کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: عباس کیارستمی

شخصیت محبوب در آثار کودک و نوجوان: مجید در قاصه‌های مجید

وحید سعیدی

بهترین فیلم کودک: سفر جادویی و شهر موش‌ها

بهترین فیلم نوجوان: شیرک

کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: مرضیه برومند

شخصیت محبوب در آثار کودک و نوجوان: کپل شهر موش‌ها

شماره چهارم

سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

و مخاطب خاص خود را دارد، ولی باید تلاش کنیم این حوزه گسترش پیدا کند و فیلم‌های بیشتری با زبان و دغدغه نوجوانان ساخته شود. ما به مرحله‌ای رسیده‌ایم که نیاز به تنوع داریم و نباید فقط فیلم‌های کمدی یا یک‌دست بسازیم. مخاطبان نوجوان و خانواده‌هایشان امروز متفاوت شده‌اند و باید بتوانیم به این نسل نزدیک شویم. هم‌چنین، من فکر می‌کنم اگر فیلم‌ها متنوع باشند و دغدغه‌های مختلف نوجوانان را نشان دهند، هم برای پخش‌کنندگان جذاب‌تر می‌شوند و هم می‌توانند مخاطبان جدیدی جذب کنند. ما در واقع، به موج جدیدی از مخاطب نیاز داریم که بتواند همراه سینما بماند و رشد کند.

آقای نصراللهی‌نسب،

با توجه به این‌که

شما تجربه حضور

در جشنواره فجر را

داشته‌اید و بازخوردهای

مخاطبان درباره فیلمتان

را از آن‌جا دیده‌اید، حضور در جشنواره کودک، به خصوص

این‌که این جشنواره یک رویداد تخصصی در حوزه کودک و

نوجوان است، چه تأثیری در دیده‌شدن فیلم‌ها دارد؟

به‌طور کلی من اهمیت ویژه‌ای برای جشنواره‌های تخصصی

قائل هستم، به خصوص جشنواره کودک و نوجوان. ما قبلاً

هم تجربه حضور در جشنواره کودک و نوجوان را داشتیم

و با فیلم «در آغوش درخت» در جشنواره کودک اصفهان

شرکت کردیم. من به دلیل رویکردهای اجتماعی که دارم،

فضای کودک و نوجوان را بسیار مهم می‌دانم، چراکه یکی

از محورهای اصلی حفظ خانواده و انسجام آن است. نقش

کودکان و نوجوانان در خانواده و توجه به آن‌ها از مسائل

اساسی است. زیرا آن‌ها فردا پدر و مادران جامعه خواهند

بود. درست رشد کردن، تربیت صحیح، دغدغه‌ها و فضای

ذهنی آن‌ها اهمیت زیادی دارد.

با توجه به این‌که جشنواره کودک و نوجوان بیش از سه

دهه سابقه دارد و طی این سال‌ها با فراز و نشیب‌های زیادی

روبه‌رو بوده، نظر شما درباره اهمیت این جشنواره و نقش

آن در شکل‌دهی و فرهنگ‌سازی در حوزه فیلم کودک و

نوجوان چیست؟

جشنواره کودک و نوجوان اهمیت بسیار بالایی دارد. ما از

دوران مدرسه با این جشنواره آشنا شدیم و برایمان جالب

بود که یک جشنواره تخصصی ویژه کودکان و نوجوانان

وجود دارد. جشنواره کودک باید همیشه پرشور و پررنگ

باشد و هیچ‌گاه متوقف نشود. این جشنواره نه تنها برای

فیلم‌سازان، بلکه برای خانواده‌ها و مخاطبان کودک و

نوجوان یک فرصت طلایی است تا فیلم‌های باکیفیت

و مناسب ببینند. هم‌چنین جشنواره باعث شکل‌گیری

فرهنگ‌سازی و توجه به این گروه سنی می‌شود. من

معتقدم جشنواره کودک و نوجوان باید مانند جشنواره

فجر مورد توجه همگان قرار گیرد و فیلم‌سازان را تشویق

کند تا دغدغه‌ها و مسائل این قشر مهم را به تصویر

بکشند.

گفت‌وگو با ابراهیم امینی، کارگردان و سجاد نصراللهی‌نسب، تهیه‌کننده «چشم بادومی»

سینمای نوجوان، عرصه‌ای مغفول است

فیلم سینمایی «چشم بادومی»، به کارگردانی ابراهیم امینی و تهیه‌کنندگی سجاد نصراللهی با نگاهی دقیق به دنیای نوجوانان، تلاش کرده است دغدغه‌ها و واقعیت‌های این نسل را در سینما به تصویر بکشد. کارگردان و تهیه‌کننده این فیلم در گفت‌وگو با نشریه روزانه جشنواره، از اهمیت توجه به سینمای نوجوان و چالش‌های تولید آثار مرتبط با این گروه سنی صحبت کرده‌اند.

آقای امینی، تجربه

حضور فیلمتان

در جشنواره کودک را

چطور ارزیابی می‌کنید،

درحالی‌که این فیلم

بیشتر درباره نوجوانان

است و شاید مخاطب کودک مستقیم ندارد.

فیلم ما یک اثر چندلایه است که محوریت اصلی آن نوجوانان

است، اما به هر حال، جشنواره کودک یک بخش نوجوان هم

دارد و من امیدوارم که این بخش به درستی دیده شود.

متأسفانه در سال‌های گذشته سینمای نوجوان در ایران

خیلی مغفول مانده و کمتر به آن توجه شده است؛ هم در

سینما و هم در جامعه. برای من شخصاً بسیار مهم است که

بتوانم نوجوانان را بشناسم، با آن‌ها معاشرت کنم و سعی

کنم از دل این ارتباط، قصه‌های واقعی پیدا کنم. تلاش من

این است که فیلم‌هایم بازتابی از دنیای واقعی نوجوانان باشد و از طریق زبان سینما، دغدغه‌های آنان را به تصویر بکشم.

بازیگران شما در فیلم «چشم بادومی» از گروه‌های سنی متفاوتی هستند. به عنوان کارگردان چه راهکارهایی برای ایجاد

یک‌دستی و هماهنگی در بازی‌ها داشتید؟

بله، این مسئله خیلی مهم بود و همیشه دغدغه من است. ما بازیگرانی داریم که از مکاتب مختلف بازیگری آمده‌اند و حتی اگر

سن و سالشان نزدیک باشد، سبک بازی‌شان متفاوت است. من همیشه ترجیح می‌دهم بازیگرانی را انتخاب کنم که بازی‌شان

اغراق‌آمیز نباشد و به حالت مینی‌مال و زیرپوستی باشد؛ یعنی بازیگری که بازی‌اش طبیعی و درونی باشد، نه نمایشی و بیرونی.

تمهید من این بود که بازیگرانی را انتخاب کنم که از نظر روان‌شناختی و سبک بازی به هم نزدیک باشند و بتوانند در تمرین‌ها به

یک سطح هماهنگ برسند. در نهایت، در تمرین‌ها و طی جلسات تمرینی، تلاش کردیم که بازی‌ها را به سمت یکدیگر نزدیک کنیم

تا حس یک‌پارچگی ایجاد شود.

همان‌طور که خودتان اشاره کردید، سینمای نوجوان در ایران معمولاً مغفول مانده و کمتر مورد توجه قرار گرفته است. به نظر

شما، آیا سینمای نوجوان واقعاً پتانسیل عرضه در میان مخاطبان و بازار سینما را دارد، یا فیلم‌سازان باید تلاش مضاعفی کنند

تا مخاطب نوجوان را جذب کنند؟ آیا امکان دارد این حوزه به مرور به جایگاه اصلی خودش برسد؟

قطعاً سینمای نوجوان جایگاه خودش را دارد و می‌تواند بسیار تأثیرگذار باشد، اما نیاز به توجه ویژه دارد. متأسفانه در طول

سال‌ها، سینمای کودک و نوجوان در ایران دچار دوگانگی شده است؛ یعنی یا فیلم‌ها کودکانه هستند یا بزرگسالانه، و بخش

نوجوان به نوعی در این میان گم شده است. در حال حاضر، فیلم‌های اجتماعی خاص و متناسب با نوجوانان ساخته می‌شود

مؤلف و مخاطب در کارگاه آموزشی تحلیل می‌شوند

در جریان برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان، دو کارگاه آموزشی برگزار می‌شود. در این کارگاه‌ها مدرسانی از عراق و روسیه حضور یافته و تجربیات خود را با هنرجویان ایرانی در میان می‌گذارند.

کارگاه روز چهارم جشنواره با عنوان «مؤلف و مخاطب» با حضور سرگئی استراسووکا برپا می‌شود. این کارگاه فرصتی است که هنرجویان و علاقه‌مندان به سینما بتوانند از تجربیات سینماگران خارجی استفاده کنند و در جریان تازه‌ترین تحولات در حوزه سینما قرار گیرند. در این کارگاه که بحث مورد نظر تحت عنوان «مؤلف و مخاطب» مطرح می‌شود، دیدگاه‌های مؤثر در زمینه ارتباط مؤلف و مخاطب تحلیل می‌شود.

نشست نخست در این مجموعه به سرفصل «شخصیت اصیل در انیمیشن» اختصاص داشت که با حضور انس احسان برگزار شد. برای برگزاری این نشست‌ها از ظرفیت دانشگاهی اصفهان استفاده شده و دانشجویان هنر برای شرکت در این کارگاه‌ها دعوت شده‌اند.

شماره چهارم

سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۶ **تایرک**

زد و تأکید کرد: «این کاراکترها تحت مالکیت مؤسسات بزرگ هنری هستند و ارزش خلق و بهره‌برداری از آن‌ها به‌صورت دائمی حفظ می‌شود.»

این انیمیشن‌ساز در ادامه به تفاوت میان شخصیت‌های سه‌بعدی دیجیتال و شخصیت‌های خلق‌شده در انیمیشن کلاسیک اشاره کرد و افزود: «شخصیت‌های دیجیتال که بر اساس داده‌های حرکتی یا سنسور ساخته می‌شوند، معمولاً فاقد آن ارزش هنری و اصالت لازم هستند. درحالی‌که در

انیمیشن، خلاقیت طراح و روایت کارگردان به شخصیت جان می‌دهد.» او درباره تفاوت دنیای واقعی با فضای کاریکاتور و انیمیشن گفت: «در نقاشی یا واقع‌گرایی، ما محدود به قوانین فیزیکی هستیم، اما در کاریکاتور و انیمیشن این محدودیت از بین می‌رود. خالق اثر می‌تواند چهره یا اندامی غیرمعمول طراحی کند و از این طریق، مفهوم یا احساسی خاص را منتقل کند. مثلاً در کاریکاتور ممکن است فردی را با سری بزرگ و بدنی کوچک ببینیم که در واقعیت ممکن نیست، اما در دنیای انیمیشن کاملاً پذیرفتنی است.»

این انیماتور اهل عراق هم‌چنین با اشاره به نماد سی‌وهفتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان گفت: «انتخاب پروانه به عنوان نماد جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، انتخابی هوشمندانه است، زیرا این نماد پویایی، حرکت و زندگی را نشان می‌دهد. اگر من هم قرار بود نمادی برای معرفی این جشنواره در شهر اصفهان طراحی کنم، همین انتخاب را انجام می‌دادم.»

او در ادامه، درباره برتری شخصیت‌های انیمیشنی نسبت به کاراکترهای واقعی توضیح داد: «در انیمیشن، خالق می‌تواند هر آن‌چه را در ذهن دارد، بدون محدودیت اجرا کند. این آزادی باعث می‌شود انیمیشن در انتقال مفهوم و تخیل، از آثار رئال جلوتر باشد.»

این انیمیشن‌ساز با بیان تجربه شخصی خود از ساخت فیلم انیمیشن «هرگز» افزود: «در آن فیلم، هیچ‌کدام از کاراکترها اجازه صحبت نداشتند. برای تأکید بر این موضوع، شخصیت اصلی را طوری طراحی کردم که دهان نداشته باشد.

هدفم این بود که مفهوم اثر از طریق فرم بصری منتقل شود، نه دیالوگ.» این کارگردان در بخش دیگری از سخنانش درباره ارتباط میان عکاسی و انیمیشن گفت: «تسلط بر حرکت دوربین، لنز، نور و رنگ از مباحث تخصصی عکاسی است و این مهارت‌ها پایه اصلی انیمیشن محسوب می‌شوند. کنترل دقیق این عناصر در ایجاد حس واقعی حرکت نقش تعیین‌کننده‌ای دارد.»

احسان ضمن اشاره به شخصیت محبوب خود در دنیای انیمیشن‌ها، یعنی «شرک»، بیان کرد: «این کاراکتر از نظر طراحی و محتوا منحصر به فرد است. هیچ‌کس پیش از آن فکر نکرده بود که یک گول سبز و ناآراسته بتواند تا این اندازه محبوب شود. دوگانگی درون این شخصیت و ترکیب ظاهر خشن با روحی مهربان، دلیل علاقه من به اوست.»

او هم‌چنین درباره شخصیت‌های جدید در انیمیشن اظهار کرد: «در جهانی که روزانه ده‌ها کاراکتر جدید خلق می‌شود، تنها شخصیت‌هایی ماندگار خواهند بود که اصالت، مفهوم و احساس واقعی داشته باشند. این همان چیزی است که می‌تواند از یک ایده ساده، اثری ماندگار و جهانی بسازد.»

این انیمیشن‌ساز در پایان در پاسخ به سؤالی درباره بهره‌گیری از ظرفیت هوش مصنوعی برای طراحی کاراکتر گفت: «بی‌تعارف و رُک به شما می‌گویم که برای طراحی کاراکتر به سمت هوش مصنوعی نروید، چراکه خلاقیت را از شما می‌گیرد، درحالی‌که کاراکتر وابسته به تلاش و خلاقیت شماست. پس طراحی یک کارضعیف توسط شما بهتر از یک کار قوی با کمک هوش مصنوعی است.»

انس احسان در کارگاه «شخصیت اصیل در انیمیشن» مطرح کرد

هوش مصنوعی خلاقیت را از شما می‌گیرد

انس احسان، انیماتور اهل عراق، با اشاره به طراحی شخصیت و کاراکتر در انیمیشن توصیه کرد هیچ‌گاه از هوش مصنوعی استفاده نشود، چون خلاقیت را می‌گیرد.

کارگاه انس احسان با موضوع «شخصیت اصیل در انیمیشن» در جریان سومین روز از جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در دانشگاه جامع علمی و کاربردی مرکز اصفهان سیتی‌سنتر برگزار شد.

در این نشست، انس احسان، تهیه‌کننده و کارگردان حوزه انیمیشن از عراق، با اشاره به اهمیت جایگاه شخصیت در آثار انیمیشن گفت: «شخصیت کارتونی اصیل از ارزش مادی و معنوی بالایی برخوردار است و شرکت‌های بزرگ تولید محتوا در جهان برای حفظ و توسعه این شخصیت‌ها برنامه‌ریزی دقیق و بلندمدت دارند.»

احسان از شخصیت‌هایی چون «سوپرمن»، «مرد عنکبوتی» و «سپندرا» مثال

نمایش فیلم‌های جشنواره کودک و نوجوان در ۲۲ استان سراسر کشور

۲۲ استان هم‌زمان با اصفهان، چهار فیلم حاضر در سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان را به نمایش می‌گذارند. استان‌های مختلف میزبان جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان هستند. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، چهار فیلم با عناوین «افسانه سپهر»، «سفیدبرقی»، «شهر آرزوها» و «دختر برقی ۲» ویژه دانش‌آموزان هم‌زمان با اصفهان، در دوسانس در ۲۲ استان روی پرده می‌روند. به غیر از استان اصفهان به عنوان میزبان، استان‌های آذربایجان شرقی، البرز، بوشهر، تهران، چهارمحال و بختیاری، زنجان، سمنان، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، خوزستان، قم، کرمانشاه، کرمان، کردستان، گلستان، گیلان، مازندران، مرکزی، همدان، هرمزگان و یزد ۲۲ استانی هستند که هرکدام سینمایی را برای اکران آثار جشنواره تدارک دیده‌اند.

شایرک

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۷

شماره چهارم

سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

داور عمانی در بازدید از موزه ملی هنر اصفهان:

ایران وطن دومم است

داوران بخش اصلی و داوران نوجوان بین‌الملل و مهمانان خارجی جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان از موزه ملی هنر اصفهان بازدید کردند. شامگاه یک‌شنبه، ۱۳ مهرماه، داوران بخش بین‌الملل، داوران نوجوان و مهمانان خارجی جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان با حضور در موزه ملی هنر اصفهان، از آثار تاریخی و هنری موجود در موزه بازدید کردند. در ادامه این بازدید، مهمانان در صیافت شهر دار اصفهان، علی قاسم‌زاده، حضور یافتند. در این مراسم، حامد جعفری (دبیر جشنواره)، مهدی جمالی‌نژاد (استاندار اصفهان)، کمال حیدری (دبیر اجرایی رویداد)، محمدرضا تشکری (مسئول بخش بین‌الملل جشنواره) و تعدادی از مدیران شهری و سینمایی حضور داشتند. چنان مهدی محمدالعیسی، داور عمانی بخش بین‌الملل، یکی از سخنرانان این مراسم بود. او گفت: «خوشحالم که به عنوان نماینده میهنم عمان و در کشور دومم ایران هستم. در رویدادی که فیلم‌سازان و علاقه‌مندان هنر هفتم در انتظارش هستند، رویدادی که راه را برای کودکان و نوجوانان روشن می‌کند.»

او افزود: «تجربه‌ای ارزشمند و پیش‌رو را در این شب‌های درخشان در میان تماشاگران و دوستانان فرهنگ و هنر تجربه می‌کنیم. به عنوان فعال رسانه‌ای و دبیر جشنواره کودک عمان، اصفهان جای ویژه‌ای در قلب من باز کرده است و شاید اثر بعدی من مستندی باشد که از همین جا آغازش کنم.»

عضو هیئت داوران اضافه کرد: «حضور من در کنار شما بر غنای مسیر فرهنگی من می‌افزاید و حالا دیگر معتقدم سینما تنها یک سرگرمی نیست، بلکه باعث شکل‌گیری نسل‌های بعدی و تغییر نگاه می‌شود. در این مقام، درود و احترام عمیق خود را نثار کودکان ایرانی می‌کنم که در جنگ به شهادت رسیدند، فرشتگانی که با خون خودامیدی خاموش‌نشده‌ی را برافروختند. یاد آن‌ها چراغی است برای صلح و این‌که هر کودکی در جهان با امنیت و شوق زندگی کند.»

آندره‌آ مارتینیونی، یکی دیگر از اعضای هیئت داوران جشنواره، گفت: «از این دعوت خیلی خوشحال شدم، چون بودن در ایران و مخصوصاً شهر اصفهان، از رویاهای من بود. این شهر تقاطع فرهنگ و تاریخ است، مانند چیزی که در کشور من و در شهرهای نزدیک مدیترانه در قرن‌های گذشته رخ داده است.»

او افزود: «من دیروز به این‌جا رسیدم و در همین یک روز در شهر قدم زدم و چیزی که دریافت کردم، بسیار فراتر از حد انتظارم بود. امیدوارم همه از جشنواره لذت ببرند، چون یکی از بهترین رویدادهایی است که من در آن حضور داشتم.»

مهدی جمالی‌نژاد، استاندار اصفهان، هم در سخنانی گفت: «استان اصفهان ۱۱۴ شهر و بیش از هزار روستا دارد. بزرگ‌ترین شهر ما شهر اسطوره‌ای اصفهان یا همان نصف جهان است، اما ۱۱۳ شهر دیگر ما هم مثل کاشان، نجف‌آباد، زواره، نایین و... همگی ریشه در تاریخ دارند. این شهرها و روستاها موزه‌های بدون سقف هستند و ما بیش از ۲۲ هزار مکان تاریخی در این شهرها داریم که هرکدام از این شهرها و روستاها بیش از این میراث معنوی دارند.»

شهردار اصفهان در این برنامه ضمن خوشامدگویی به مهمانان حاضر در مراسم، گفت: «شهرها مثل انسان‌ها دارای هویت و شخصیت هستند و شخصیت اصفهان چندوجهی است؛ شهری تاریخی، فرهنگی، علمی و هنری. یکی از برجسته‌ترین وجهه‌های شهر اصفهان وجهه هنری آن است.»

او افزود: «اصفهان همیشه مهد هنر و فرهنگ بوده است؛ چه هنرهای سنتی و چه هنرهای مدرن. یکی از ویژگی‌های فرهنگ و هنر اصفهان پویابودن آن است که ضمن مراقبت از هنرهای سنتی خود، از هنر جدیدی حمایت می‌کند. هرچند سینما از هنرهای سنتی ما نیست، ولی اصفهان یکی از شهرهای ایران است که مهد هنر سینماست.»

بازدید جمعی از همراهان جشنواره کودک از بیمارستان کودکان

لبخند با سینما

جمعی از مدیران سینمایی به همراه فیلم‌سازان، از بیمارستان کودکان امام حسین (ع) اصفهان بازدید و در جلسه نمایش فیلم‌های جشنواره کودک برای کودکان بیمار حضور پیدا کردند.

رئیس سازمان سینمایی، حامد جعفری (مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی و دبیر جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان) و کمال حیدری (دبیر اجرایی جشنواره) به همراه تعدادی دیگر از مدیران سینمایی و کارگردانان و بازیگران دو فیلم حاضر در جشنواره سی‌وهفتم، از بیمارستان کودکان حضرت امام حسین (ع) اصفهان بازدید کردند.

این بازدید هم‌زمان با نمایش فیلم‌های جشنواره در این بیمارستان برای بچه‌ها و خانواده ایشان برنامه‌ریزی شده بود.

سیاوش چراغی‌پور، سهیل موفق، حسین قناعت و سه نفر از بازیگران نوجوان فیلم «دختر برقی ۲» هنرمندانی بودند که از کودکان بیمار عیادت کردند و با خانواده‌هایشان گفت‌وگو کردند. بسیاری از بچه‌ها و خانواده‌ها نیز با هنرمندان عکس یادگاری گرفتند.

در این آیین، گروهی از خادمان آستان قدس رضوی نیز در بیمارستان حضور داشتند و پرچم متبرک حرم امام رضا (ع) در قالب کاروان در میان کودکان این بیمارستان گردانده شد. هم‌چنین هدایایی به بچه‌های بیمار اهدا شد.

سیاوش چراغی‌پور در مراسم کوتاهی که پیش از نمایش فیلم «دختر برقی ۲» برگزار شد، گفت: «آرزو می‌کنم هرچه سریع‌تر حال بچه‌هایی که در این بیمارستان و تمام بیمارستان‌های کشور هستند، خوب شود. حق بچه‌های ما شادی و حال خوب است. از صمیم قلبم آرزو می‌کنم هیچ کودکی را مریض و غمگین نبینیم. امیدوارم همه بچه‌های ایرانی سلامت باشند و با شادی در کنار خانواده‌هایشان زندگی کنند.»

در ادامه برنامه، رئیس جعفری و هنرمندان، با اهدای گل به کودکان برای آن‌ها آرزوی سلامتی کردند. در پایان نیز برای کودکانی که در بیمارستان بستری بودند، فیلم سینمایی «دختر برقی ۲» اکران شد.

در حاشیه این بازدید، رئیس سازمان سینمایی، در سخنانی کوتاه در جمع خبرنگاران گفت: «جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان جایگاه مهمی دارد و باید از فرصت این رویداد استفاده کرد.»

او با اشاره به نمایش تعدادی از فیلم‌های جشنواره برای کودکان بیمار افزود: «این بچه‌ها، جزء آسیب‌پذیرترین افراد جامعه هستند و باید به آن‌ها توجه کرد. باید کاری کنیم جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان از یک رویداد صرفاً هنری، به یک مسئله عمومی در سطح کشور تبدیل شود.»

حضور دانش‌آموزان کم‌بینا و نابینا در سینما چهارباغ اصفهان

دو فیلم سینمایی راه‌یافته به سی‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان ویژه مخاطبان نابینا، کم‌بینا و ناشنوا در پردیس سینمایی چهارباغ اصفهان به نمایش درمی‌آید.

دو فیلم «دختر برقی ۲» به کارگردانی حسین قناعت و «شهر آرزوها» به کارگردانی محمدمتین اوجانی به ترتیب روزهای دوشنبه و سه‌شنبه ۱۵ و ۱۶ مهرماه برای دانش‌آموزان نابینا و کم‌بینا نمایش داده می‌شود.

در جریان نمایش این فیلم‌ها، آثار مورد توجه مخاطبان قرار گرفته‌اند و به نظر می‌رسد با توجه به جذابیت فیلم‌های کودکان برای تماشاگران این عرصه، این استقبال ادامه داشته باشد.

محدثه واعظی‌پور متن روایت‌های این نسخه از فیلم‌ها را نوشته و محسن بهرامی نظارت بر ضبط آن‌ها را بر عهده داشته است. ضبط این آثار در استودیو شهر صدای پارسیان با صدابرداری رامتین ناهید انجام شده و مسعود زرگران نیز تدوین آن‌ها را انجام داده است.

شماره چهارم

سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۸ **شایرک**

کارگردان «سفیدبرفی» در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره چالش کار با بچه‌ها توضیح داد: «ما در روزگاری هستیم که بچه‌های ما با موبایل بازی‌های سورئال انجام می‌دهند و همین یکی از چالش‌های ساخت آثار رئال است. البته ما در آینده نزدیک در فیلمنامه‌ای که نوشته‌ایم، به این فضا نزدیک می‌شویم. من فیلم‌بردار سینما هستم و تجارب زیادی داشته‌ام. بسیاری از کارگردان‌ها فیلم‌ها را بر اساس ذهن دهه ۵۰ و ۶۰ می‌سازند. من به دلیل این‌که دو فرزند دارم و دنیای آن‌ها را می‌بینم و درک می‌کنم که چه ذهنیتی دارند، لذا سعی کردم به این دنیا نزدیک‌تر شوم. قطعاً ما روی این فیلم کار خواهیم کرد و موارد زیادی را در آن رعایت می‌کنیم. حتی موارد روان‌شناختی مورد نیاز مخاطب را نیز در نظر می‌گیریم.»

در ادامه نشست، علی باقری، نویسنده «سفیدبرفی»، درباره فرایند نگارش فیلم گفت: «طرح فیلمنامه از کارگردان بود که به من منتقل کرد و با گفت‌وگوهایی که داشتیم، نقاط قوت آن را برجسته کردیم تا یک فیلمنامه کامل شکل بگیرد، و از نظر ما یک فیلمنامه خوب کودک تولید شد. وسواس زیادی در دکوپاژ و متن داشتیم و سعی شد سکانس‌هایی ضبط شود که برای فیلم به یادگار بماند.» امید علیمردانی، بازیگر فیلم، هم در بخش دیگر نشست، درباره چگونگی اضافه‌شدن به پروژه بیان کرد: «من جواد نوریان را به خاطر تصویربرداری در پروژه‌های مختلف می‌شناختم و می‌دانستم او از دکوپاژ و فیلم‌برداری شناخت خوبی دارد. قرار شد نقش رستم را بازی کنم. البته بازی در نقش این رستم با رستم سریال «ستایش» که با داریوش ارجمند هم‌بازی بودم، فرق داشت و سخت‌تر بود.»

این بازیگر به دشواری‌های بازی در این فیلم پرداخت و گفت: «برای بازی در این فیلم، ۱۵ روز زیر آفتاب بودیم و به همین دلیل کار مقداری سخت‌تر بود. بچه‌های بازیگر ما از نظر هوش با دهه ۶۰ و ۷۰ فرق می‌کنند و از نظر دیالوگ عالی بودند، اما از نظر بازی، کارگردانی را با چالش روبه‌رو می‌کردند.»

ابوالفضل نوریان، دیگر بازیگر نوجوان «سفیدبرفی»، هم توضیح داد: «این فیلم تجربه متفاوتی بود که در کنار یک گروه موفق رقم خورد و موفقیت آن نتیجه تلاش‌های گروه است. بازی خودم در نقش پارسا، پسری که می‌خواست صلح بین گروه‌ها ایجاد کند، نیز برایم جالب بود.»

در ادامه، حسین توکلی، بازیگر نوجوان فیلم، هم بیان کرد: «فیلم «سفیدبرفی» اولین تجربه سینمایی من است و خیلی برایم مهم بود که این نقش در حد یک تیپ نباشد، چون نقش فرشید با شخصیت من اشتراکاتی داشت و به همین دلیل بازی آن برایم راحت بود.»

نوریان در پاسخ به این‌که چرا در داستان فیلم ابهامات برطرف نمی‌شد، توضیح داد: «زمان اصلی فیلم ما ۱۲۰ دقیقه بود که ۳۰ دقیقه از آن کم شد. به دلیل این‌که امکان ارائه فیلم بالای ۹۰ دقیقه به جشنواره وجود نداشت، لذا سکانس‌هایی از فیلم حذف شدند.»

باقری هم چنین در پاسخ به سؤالی درباره علت یکنواختی فیلم گفت: «قهرمان داستان ما بچه‌ها هستند و نقطه اوج داستان زمانی است که «رخش» گم می‌شود.»

نوریان درباره علت استفاده از لهجه اصفهانی بیان کرد: «ما در موقعیت اصفهان فیلم را تولید کردیم و به خاطر پرداختن به برخی اتفاقات فرهنگی از لهجه اصفهانی استفاده کردیم.»

در پایان، حسین توکلی، بازیگر نوجوان فیلم، گفت: «امیدوارم آثار و بازیگران کودک و نوجوان بیشتر شوند، چون در شرایطی هستیم که اگر کارگردانی قصد تولید فیلم کودک و نوجوان داشته باشد، کمتر سرمایه‌گذاری حاضر به حمایت از آن خواهد شد. امیدوارم این مسیر توسعه پیدا کند و شاهد آثار متعدد کودک و نوجوان باشیم.»

نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «سفیدبرفی»

بچه‌ها قهرمان داستان ما هستند

در سومین روز از برگزاری سی‌وهفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «سفیدبرفی» با حضور جواد نوریان (کارگردان)، علی باقری (نویسنده)، امید علیمردانی (بازیگر بزرگسال) و ابوالفضل نوریان و حسین توکلی (بازیگران نوجوان) در سینما ساحل اصفهان برگزار شد.

در ابتدای این نشست که اجرائش را محمدعرفان صدیقیان برعهده داشت، کارگردان «سفیدبرفی» گفت: «ما می‌خواستیم با یک کار از فضای شهری و آپارتمانی و این ساختار بیرون بیاییم و به سمت طبیعت برویم که برای بچه‌ها جذابیت داشته باشد. این ایده را با نویسنده مطرح کردیم. فیلمنامه نوشته شد و بعد از پیش‌تولید با شرایطی سخت به تولید منجر شد.»

او در ادامه درباره چالش‌های فیلم گفت: «ما در این فیلم یک الاغ داشتیم که کار با او بسیار سخت‌تر از هر چیزی بود و همین، چالش‌هایی را برای ما به همراه داشت.»

پوران درخشنده و غزل شاکری در ترکیب داوران

معرفی داوران بخش بین الملل جشنواره

اسامی هیئت داوران بخش بین الملل جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان اعلام شد. این ترکیب متشکل است از آندره مارتیک نونی از ایتالیا، سرگئی استروسوسکی از روسیه، جینان مهدی محمد از عمان، پوران درخشنده و غزل شاکری از ایران. هم چنین در بخش سیفژکه مربوط به نهاد بین المللی فیلم کودک است، الساندر و استیوانن از ایتالیا، آشوک کاتول از هند و مهین جواهریان از ایران حضور دارند.

شایرک

نشریه روزانه سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

۹

شماره چهارم

سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشست خبری فیلم سینمایی «شهر آرزوها» (بامبولک ۲)

کار با عروسک دنیای زیبایی است

خرده داستان‌های زیادی دارد.»

سپس اوجانی درباره شخصیت‌های فیلم بیان کرد: «بعد از دریافت متن فیلمنامه، تلاش کردم فراموش کنم که خودم در دهه ۴۰ زندگی‌ام هستم، پس خودم را به سن شخصیت‌ها نزدیک کردم تا بتوانم دیدگاه آن‌ها را درک کنم. در ادامه هم سادگی شخصیت‌ها حتی عروسک‌ها حفظ شد و هر کدام درست عمل کردند.»

این فیلم‌ساز درباره بهترین بخش‌های فیلم که به آن علاقه دارد، گفت: «در بخشی از فیلم به حریم خانواده بچه‌ها توجه ویژه شده و با توجه به تهدیدهای اخیر نسبت به کشورمان، حس میهن پرستی برجسته می‌شود. این بخش از فیلم و مضمون حفاظت از حریم خانواده، برای من بسیار ارزشمند است.» کارگردان «شهر آرزوها» (بامبولک ۲) در پایان درباره علت تمایل فیلم‌سازان ایرانی برای اقتباس از آثار سینمای جهان، بیان کرد: «اقتباس بد نیست، زیرا هر کدام از ما در جغرافیای خود زندگی می‌کنیم، اما نباید موجب سهل‌انگاری برای تألیف و ساخت داستان‌های خودمان شود. البته ما فیلم‌های تألیفی خوبی داریم که مجید مجیدی برخی از آن‌ها را ساخته است. با ورود هوش مصنوعی و تغییرات سریع، نوشتن و خلق داستان‌های جدید تحت تأثیر این شرایط قرار گرفته است، هرچند من شخصاً دوست دارم آثار تألیفی داشته باشم.»

تجربه است.»

اوجانی درباره انتخاب بازیگران فیلم توضیح داد: «فرایند انتخاب آیان و آناهیتا که نقش ستاره را بازی می‌کنند، به این گونه بود که از حدود ۶۰ تا ۷۰ کودک تست گرفته شد و در نهایت، انتخاب ما به این دو نفر رسید.»

امیرمحمد عبیدی، نویسنده فیلم، درباره نگارش فیلمنامه و تجربه کار با کودکان گفت: «فکر می‌کنم در دوره سی و یکم جشنواره بود که اولین بار به بهانه کودک فیلمنامه نوشتم. مجموعه «بام‌بالا» اولین تجربه من در حوزه کودک بود. شخصاً یک کودک درون فعال دارم و این گونه فیلم‌ها را دوست دارم. در افتتاحیه این قصه تصمیم گرفتیم شخصیت‌هایی داشته باشیم که آرزوهای بچه‌ها را برآورده کنند و در نهایت، به یک عروسک رسیدیم که نسخه‌های آن طراحی شد.» در بخش دیگری از این نشست، اوجانی درباره تجربه همراهی بچه‌ها با فیلم توضیح داد: «در سانس اول فیلم که بچه‌ها با قهرمانان ما همراه می‌شدند، احساس خوبی داشتم و برای یک کارگردان هیچ چیز بهتر از این نیست که پلان‌هایی که گرفته، به عینیت برسند.»

این کارگردان درباره تیم بازیگری فیلم نیز گفت: «مراقبت از سه بخش عروسک، بازیگر و فضای بصری، یکی از چالش‌های من بود، که باید مدیریت می‌شد، چون نسل‌های مختلف بازیگران از آیان زیر ۱۰ سال تا امیرحسین صدیق، کمند

نشست دیگر روز سوم سی و هفتمین جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، به فیلم سینمایی «شهر آرزوها» (بامبولک ۲) اختصاص داشت که با حضور محمدمتین اوجانی (کارگردان)، امیرمحمد عبیدی (نویسنده) و آیان یاربیک (بازیگر کودک) و با اجرای مژده لواسانی در سینما ساحل اصفهان برگزار شد. اوجانی، کارگردان «شهر آرزوها» (بامبولک ۲) ضمن ابراز خوشحالی از حضور در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان، گفت: «فیلم اول من در ژانر اجتماعی و بزرگ‌سال بود و میانگین سنی مخاطبان‌ش هم بالای ۵۰ سال بود. ولی ژانر را تغییر دادیم و این اثر را ساختیم.»

او با اشاره به این که فیلم کودک، فضای بسیار سختی دارد، درباره علت ورود به این سینما بیان کرد: «من علاقه مندم خود را به چالش بکشم و برخلاف نگاه‌های سطحی از بیرون، این ژانر بسیار پیچیده و دشوار است. این فیلم شامل بازیگر، عروسک و جلوه‌های کامپیوتری بود و من به دلیل همین چالش وارد این کار شدم.»

آیان یاربیک، بازیگر «شهر آرزوها» (بامبولک ۲) نیز بیان کرد: «من قبلاً با عروسک کار نکرده بودم. هر عروسک حداقل به مراقبت سه نفر نیاز دارد که تجربه کار با آن، دنیایی متفاوت و زیبا می‌سازد. قبل از این فیلم، در سریال‌های دیگری بازی کرده‌ام، چون از دو سالگی سابقه کار دارم، اما فیلمی با ژانر کودک، برای من اولین

گلاویز نادری

بهترین فیلم کودک: کلاه قرمزی و پسر خاله
بهترین فیلم نوجوان: بچه‌های آسمان
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: ایرج طهماسب
شخصیت منتخب سینمای کودک و نوجوان: پسر خاله

سحر عصر آزاد

بهترین فیلم کودک: برای کودک: گلنار / درباره کودک: خانه دوست کجاست
بهترین فیلم نوجوان: برای نوجوان: آلبوم تمبر / درباره نوجوان: باشو غریبه کوچک
کارگردان منتخب سینمای کودک و نوجوان: کیومرث پوراحمد
شخصیت منتخب سینمای کودک و نوجوان: کلاه قرمزی و مجید

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شایرک

۱۰

شماره چهارم

سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

علی کیانی، کارگردان فیلم «به رنگ انار»
داستانی از دنیای کودکان در
قاب سینما

محمد فرج صالحی، کارگردان فیلم «بیتورا»
کودکان غزه و نگاه متفاوت
به جنگ

جرقه اولیه: کودکان غزه

ایده اولیه فیلم از تصویری شکل گرفت که از مدرسه رفتن کودکان در غزه در میان خرابه‌ها منتشر شده بود. در این تصاویر، برخی از بچه‌ها با از دست دادن دست یا پای خود در جنگ، عکس‌های رفقای شهیدشان را به همراه داشتند. این تصاویر به شدت تأثیرگذار بودند و جرقه اولیه برای ساخت این فیلم در ذهن من شکل گرفت.

جرقه اولیه: اقتباسی از قصه «دوربین فیلم برداری»

این فیلم یک اثر اقتباسی از قصه «دوربین فیلم برداری» نوشته هوشنگ مرادی کرمانی است. به محض این که خواندن داستان را تمام کردم، به شدت تحت تأثیر قرار گرفتم و بلافاصله با خودم گفتم که باید فیلمی از این داستان ساخته شود.

پروژه تولید: انتخاب بازیگر

در ابتدا قرار بود فیلم در سوریه ساخته شود، زیرا خرابی‌های موجود در آن جا شبیه به وضعیت غزه بود. اما در میانه تولید، تغییرات سیاسی و اتفاقات مربوط به تغییر حکومت، ما را مجبور کرد تا تصمیم بگیریم فیلم را در ایران بسازیم. با استفاده از ویزوال افکت‌ها و کروماکی، توانستیم به تصویری نزدیک به آن چه در سوریه می‌دیدیم، دست پیدا کنیم.

پروژه تولید: وفاداری به متن اصلی

با آقای مرادی کرمانی درباره ساختن فیلمی از این داستان صحبت کردم و ایشان از این اتفاق استقبال کرد. تلاشی کردم اقتباس خیلی وفادارانه‌ای به داستان داشته باشم، تا فیلم به طور کامل به قصه وفادار بماند. پس از نوشتن فیلمنامه، آن را برای آقای مرادی کرمانی فرستادم و خوش بختانه ایشان هم از فیلمنامه خوشش آمد.

دغدغه اصلی: برداشت متفاوت

یکی از چالش‌های اصلی در ساخت این فیلم، پیش‌بینی واکنش مخاطبان است. این اثر پیچیده است و هر بیننده ممکن است برداشت متفاوتی از آن داشته باشد. اما چیزی که برای من مهم است، این است که یک سوم پایانی فیلم قطعاً هر مخاطبی را شگفت‌زده و غافل‌گیر خواهد کرد.

دغدغه اصلی: برداشت متفاوت

خیلی سخت و پیچیده است که حدس بزنی مخاطب با این اثر چطور برخورد می‌کند. هر مخاطبی می‌تواند برداشت متفاوتی داشته باشد. کودک فیلم دنیای متفاوتی را تجربه می‌کند و می‌تواند با تماشاگر ارتباط خاصی برقرار کند. در واقع، کاراکتر کودک با حسی که در داستان ایجاد می‌کند، نوعی هم‌دلی در مخاطب ایجاد می‌کند.

نمایش جشنواره‌ای: کشف استعداد های کودکان و نوجوانان

در ابتدا خیلی خوشحالم که فیلم «به رنگ انار» به این جشنواره راه یافته، در واقع، این جشنواره محیط مناسبی برای فیلمی است که محوریت آن کودکان و نوجوانان است. کودکان و بزرگسالان در یک دنیا زندگی می‌کنند، اما هرکس به اندازه خودش آن را درک می‌کند. در داستان ما، بی‌توجهی کارگردان فیلم به کودک باعث ناامیدی او می‌شود، اما در نهایت، فیلم بردار با ساخت فیلمی کوتاه از او این پیام را منتقل می‌کند که دنیا همیشه تلخ نیست و می‌تواند به زیبایی هم ختم شود.

نمایش جشنواره‌ای: واکنش کودکان

برای من خیلی مهم است که ببینم مخاطب ایرانی چگونه با فیلم ارتباط برقرار می‌کند. کودکان و نوجوانان مخاطبان اصلی این فیلم هستند و من حتماً در جایی از جشنواره می‌نشستم تا صورت‌های آن‌ها را ببینم و واکنش‌هایشان را نسبت به فیلم درک کنم. جشنواره‌ها خود یک ویترین برای فیلم‌ها هستند و این‌که فیلمی به جشنواره کودک و نوجوان راه یابد، کار ساده‌ای نیست.

ایلیا محمدی نیا

بهترین فیلم کودک: خانه دوست کجاست
بهترین فیلم نوجوان: باشو غریبه کوچک
کارگردان منتخب سینمای کودک: ایرج طهماسب
کارگردان منتخب سینمای نوجوان: مرضیه برومند
شخصیت محبوب: کلاه قرمزی

مازیار معاونی

بهترین فیلم نوجوان: بچه های آسمان
بهترین فیلم کودک: شهر موش ها
کارگردان منتخب در سینمای نوجوان: مجید مجیدی
کارگردان منتخب در سینمای کودک: مرضیه برومند
شخصیت محبوب در سینمای کودک: عروسک های شهر موش ها (مجموع کاراکترها)

شماره چهارم

سه شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی فیلم های کودکان و نوجوانان

۱۱

عرفانه سادات کریمی، کارگردان فیلم «حنابندون»

جست و جوی هویت

کودکان قربانی جنگ

حسین پورخلیلی، کارگردان فیلم «ته باری»

سفر از ترس ها به سوی

هدف در دنیای کودکان

جرقه اولیه: سرگشتگی یک مادر در جنگ

جرقه اولیه ساخت این اثر زمانی اتفاق افتاد که ویدیویی در فضای مجازی دیدم که مادری در غزه پیش از شروع جنگ، نام فرزندان خود را کف پاهایشان می نوشت تا پس از مرگ، هویت آنان مشخص باشد. این تصویر تأثیر زیادی روی من گذاشت و ترغیب شدم فیلمی با محوریت موضوع هویت کودکان قربانی در جنگ بسازم.

جرقه اولیه: دوران کودکی و نوع زیست

داستان فیلم از دوران کودکی من نشئت می گیرد. مکانی که در آن رشد کرده ام و نوع زیستی که داشتم، به طور مستقیم تأثیر زیادی بر شکل گیری این داستان داشته است. در آن دوران، جاده ای بود که کامیون ها در آن توقف می کردند و بچه ها برای جمع آوری ته بار آن ها به عقب کامیون می رفتند.

پروژه تولید: همراهی بایک گروه حرفه ای

در ابتدا من و امین قربانزاده به یک طرح کلی رسیدیم و کم کم این طرح را گسترش دادیم. پس از آن، درباره جزئیات پروژه با روزبه بمانی صحبت کردیم و خوش بختانه ایشان قبول کردند که تهیه کنندگی فیلم را بر عهده بگیرند. با توجه به این که «حنابندون» دومین فیلم رسمی من بود، تصمیم گرفتم در این پروژه از تیم حرفه ای تروشناخته شده تری استفاده کنم. به همین دلیل، روزبه رایگان را به عنوان فیلم بردار سینمایی انتخاب کردم و سعید هنرمند را برای طراحی صحنه دعوت کردم.

پروژه تولید: باز نویسی های متعدد

چالش برانگیزترین بخش این پروژه، پروژه نگارش فیلمنامه بود. ما بارها فیلمنامه را باز نویسی کردیم تا با فضای فیلم کوتاه هم خوانی داشته باشد. انتخاب بازیگر کودک یکی از سخت ترین مراحل این فیلم بود. پیدا کردن کودکانی که نه تنها از نظر فیزیکی، بلکه از نظر میمیک و چهره نیز بتوانند کاراکترهای مورد نظر را به درستی ایفا کنند، برای ما چالش بزرگی بود.

دغدغه اصلی: یادآوری هویت قربانیان جنگ

در جنگ، هویت سربازان معمولاً از طریق پلاک های شناسایی مشخص می شود و آنان از احتمال کشته شدن خود آگاه اند، اما کودکان، زنان و مردم عادی بدون هیچ پلاکی قربانی می شوند و هویتشان به فراموشی سپرده می شود. پرداختن به این ضعف هویتی در جنگ، دغدغه اصلی این فیلم است که امیدوارم مورد توجه مخاطبان قرار گیرد.

دغدغه اصلی: تلاش مضاعف برای رسیدن به هدف

یکی از مهم ترین نکاتی که در این فیلم به آن پرداخته ام، تلاش کاراکتر اصلی برای رسیدن به هدفش است، که با وجود ترس ها و مشکلاتی که در مسیرش قرار دارد، هیچ گاه از تلاش دست بر نمی دارد. بازیگران توانسته اند به خوبی این ویژگی ها را در شخصیت های خود نمایش دهند. یکی دیگر از نکات مهم این فیلم، فضای خاص و جذاب آن است.

نمایش جشنواره ای: کنجکاوی برای مواجهه با رویکرد مخاطب کودک

این جشنواره یکی از معتبرترین رویدادهای در حوزه فیلم کودک است و حضور فیلم «حنابندون» در این جشنواره مایه خرسندی من است. قهرمان اصلی فیلم کودک است و باز خورد داوران و منتقدان و به ویژه مخاطبان کودک، برای من اهمیت فراوانی دارد.

نمایش جشنواره ای: جذابیت برای مخاطب عام و خاص

یکی از اصلی ترین اهداف من در این پروژه این بود که بینم دیدگاه من به عنوان کارگردان می تواند برای مخاطب عام و خاص جذاب باشد یا نه. با توجه به تجربه ام در فیلم سازی و کارهای مختلفی که در این زمینه انجام داده ام، در این پروژه خواستم دیدگاه خاص خودم را ارائه دهم.

سومین روز از سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، میزبان راند فریدزاده (رئیس سازمان سینمایی)، حبیب ایل‌بیگی (مدیرعامل مؤسسه سینماشهر)، مسعود نجفی (مدیرکل روابط عمومی سازمان سینمایی)، حمیدرضا جعفریان (رئیس سازمان سینمایی سوره) و جمعی دیگر از مدیران فارابی و سازمان سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بود. این مدیران علاوه بر حضور در برنامه‌ها و بازدیدهای جشنواره، در اختتامیه بخش فیلم‌های مسابقه داستانی کوتاه و پویانمایی جشنواره کودک امسال نیز حضور پیدا کردند. هم‌چنین شرکت در برنامه دیدار با کودکان بستری شده در بیمارستان از جمله برنامه‌های آنان بود.

رئیس سازمان سینمایی و جمعی از مدیران مهمانان ویژه جشنواره کودک

شماره چهارم
سه‌شنبه ۱۵ مهرماه ۱۴۰۴

۱۲
نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان

شایرک

اکبر تراب‌پور، کارگردان انیمیشن «دیوار پشت و رون دارد»
**جشنواره کودک تنها راه ارتباط
با مخاطب ایرانی است**

۶ ماه زمان برای ساخت

انیمیشن «دیوار پشت و رون دارد» که آخرین کار من است، همین امسال، تقریباً در اواخر بهار، به پایان رسید. در پروسه تولید تنها فرایند انیمیت کردن و اجرای انیماتوری آن تقریباً حدود دو ماه زمان برد. کل فرایند تولید این اثر، از زمانی که نگارش فیلمنامه آغاز شد و به مرحله نهایی رسید، در مجموع حدود ۶ ماه طول کشید.

انیمیشن؛ هنری که تداوم می‌یابد

انیمیشن حوزه‌ای نیست که بتوان گفت رو به نابودی است. ساخت انیمیشن، به‌ویژه در شرایط فعلی، بسیار دشوار است. میزان حمایت‌ها به‌ویژه در حوزه انیمیشن کوتاه، بسیار اندک است. حتی همین انیمیشنی که در جشنواره کودک حضور دارد، با هزینه شخصی ساخته شده و تهیه‌کننده خودم بودم.

مهم‌ترین نکته مورد پسند مخاطب انیمیشن

نکته‌ای که تصور می‌کنم در این اثر بیش از همه مورد توجه مخاطب قرار می‌گیرد، شاید عنصر خلاقیت در انیمیت این اثر بوده است. انیماتوری این کار تا حدی متفاوت و دارای نوآوری بود؛ فریم‌ها با یکدیگر تلفیق شده‌اند و برخلاف بسیاری از انیمیشن‌ها که ساده، روتین و بر پایه اصول خاصی ساخته می‌شوند، سعی شده نوع روایت و تکنیک کار هماهنگ باشند.

دست‌آورد حضور در جشنواره فیلم کودک

هر فیلم‌ساز یا هنرمندی که اثری خلق می‌کند، قطعاً علاقه‌مند است که آن اثر دیده شود. اثری که تولید شود اما دیده نشود، عملاً اثری مرده است. اگر مخاطب نتواند با آن ارتباط برقرار کند، آن اثر پویایی خود را از دست می‌دهد. جشنواره‌هایی مانند جشنواره فیلم کودک، جشنواره فیلم کوتاه و دیگر جشنواره‌های داخل کشور، تنها راه ارتباط با مخاطب ایرانی هستند.

محمد مهدی محسن، کارگردان انیمیشن
«ما جراهای نوید، راز قلعه»
**کودکی هنوز زنده است
اگر انیمیشن زنده بماند**

مصایب زنده نگه داشتن چراغ انیمیشن

در بررسی وضعیت تولید انیمیشن، می‌توان از سه زاویه به موضوع نگاه کرد؛ وجه مخاطب و تغییراتی که در سال‌های اخیر در آن به وجود آمده است، مسئله سرمایه‌گذاری و جذب بودجه برای تولید آثار انیمیشن و فرایند تولید و چالش‌هایی که در این مسیر وجود دارد. هر کدام از این ابعاد نقشی مهم در سرپا نگه داشتن جریان تولید انیمیشن دارند و بی‌توجهی به هر یک می‌تواند استمرار این هنر را با دشواری مواجه کند.

مدت زمان تولید انیمیشن

تولید این انیمیشن هشت ماه به طول انجامید. علاوه بر آن، نگارش فیلمنامه نیز حدود یک ماه زمان برد.

تغییرات مخاطب کودک و چالش‌های تولید محتوا

مخاطب کودک در این سال‌ها بسیار تغییر کرده و هم‌چنان در حال تغییر است. یکی از نکات مهم این است که حجم محتوایی که برای این گروه سنی در دسترس است، بسیار زیاد شده و اغلب این محتوا از خارج از کشور وارد می‌شود، یا به‌طور کلی از استانداردهای لازم برخوردار نیست. نبود یک سبد رسانه‌ای مناسب برای مخاطب کودک نیز نکته چالش برانگیز دیگری است. با این که حجم محتوا زیاد است، اما این محتوا نه تنظیم شده است و نه متناسب با سن کودک دسته‌بندی شده.

آن چه از حضور در جشنواره کودک به دست می‌آید

برای من، اصلی‌ترین جذابیت جشنواره فیلم کودک اصفهان این است که ارتباط بسیار خوبی با مخاطب اصلی خود، یعنی کودک، برقرار می‌کند. در این جشنواره، واقعاً بچه‌ها هستند که فیلم‌ها را تماشا می‌کنند. امسال دومین سالی است که با یک اثر در این جشنواره حضور دارم. در دوره قبل نتوانستم شخصاً در جشنواره حاضر شوم، اما امسال حتماً حضور پیدا خواهم کرد. بسیار مشتاقم که همراه با بچه‌ها در سالن بنشینم و کار خودم را ببینم. این، مهم‌ترین بُعد جشنواره برای من است.

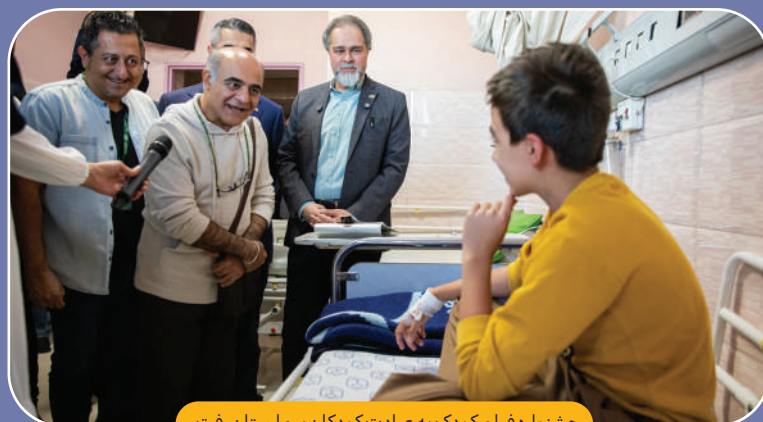

مراسم اختتامیه بخش فیلم های کوتاه و انیمیشن

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

جشنواره فیلم کودک به عیادت کودکان بیمارستان رفت

حضور دانش آموزان نایبنا در سینما چهارباغ اصفهان

حضور دانش آموزان نایبنا در سینما چهارباغ اصفهان

نشریه روزانه سی و هفتمین
جشنواره بین المللی
فیلم های کودکان و نوجوانان

شایرک

حضور رئیس سازمان سینمایی در ستاد برگزاری جشنواره

حضور رئیس سازمان سینمایی در ستاد برگزاری جشنواره

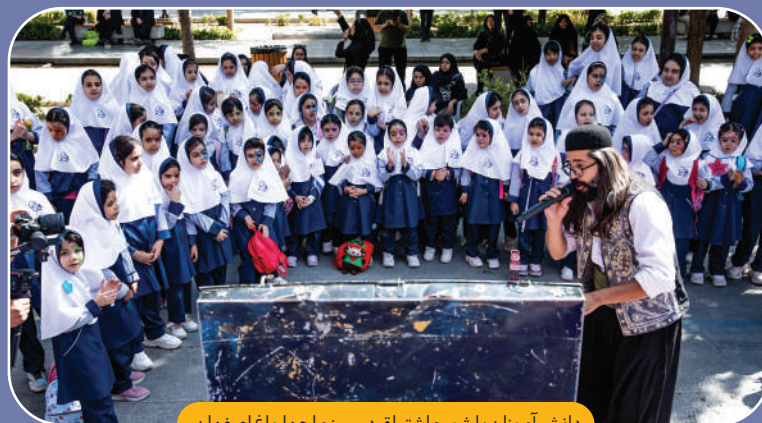
بازدید مهمانان خارجی جشنواره از موزه ملی هنر اصفهان

بازدید مهمانان خارجی جشنواره از موزه ملی هنر اصفهان

دانش آموزان با شور و اشتیاق در سینما چهارباغ اصفهان

دانش آموزان با شور و اشتیاق در سینما چهارباغ اصفهان

نمایش فیلم های جشنواره کودک در ۲۲ استان

نمایش فیلم های جشنواره کودک در ۲۲ استان

شیرک

شناسنامه

دبیر: حامد جعفری

زیر نظر مدیر روابط عمومی سید محمد صادق لواسانی

سر دبیر: سمیه علیپور

تحریریه: لیلا علیپور، نژاد پیکانیان، درسا بخشنده

دبیر عکس: معین باقری

عکس: عرفان کوچاری، مریم بهرامی پور، سارا ارفع الریفی

زینب قادری و سبحان بیرانوند

ویراستار: شیدا محمد طاهر

بانشکراز: سمیرا افتخاری، عطیه مودن، مریم جودکی و شراره داودی

نشریه روزانه سی و هفتمین

جشنواره بین المللی

فیلم های کودکان و نوجوانان

